08/04/2024

Πλήθος κόσμου στην επετειακή εκδήλωση “Από το Προκόπιο της Μικράς Ασίας στο Νέο Προκόπιο της Ευβοίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Ιδιαιτέρως συγκινητικής ανταπόκρισης έτυχε η εκδήλωση που διοργάνωσε το Μουσείο Μικρασιατικού Πολιτισμού Προκοπίου Ευβοίας, με τίτλο «Από το Προκόπιο της Καππαδοκίας, στο Νέο Προκόπιο της Ευβοίας», η οποία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 6 Απριλίου 2024, στον Ξενώνα του Ιερού Προσκυνήματος του Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου στο Ν. Προκόπιο Ευβοίας, στα πλαίσια των επετειακών εκδηλώσεων για την συμπλήρωση εκατό ετών από την έλευση και παραμονή του ιερού και αφθάρτου σκηνώματος του Οσίου Ιωάννου του

Ρώσσου στην Εύβοια.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, **Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος**, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σκοπέλου **κ. Νικόδημος,** ο πρωτοπρεσβ. Ιωάννης Μάρκου-πρωθιερέας του Ι. Προσκυνήματος και Αρχιερατικός Επίτροπος Κηρέως, Κληρικοί της Αρχιερατικής Περιφερείας Κηρέως και εκ Χαλκίδος, ο Σχ. Σύμβουλος Δ.Ε. κ. Πέτρος Ορφανός, η Πρόεδρος της Αδελφότητας Προκοπιέων Αθηνών-Πειραιώς «Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ» κ. Παρασκευή Σαραντίδου, οι ευεργέτες του Ιερού Προσκυνήματος κ. Ιωάννης και κ. Ελισάβετ Συμεωνίδη, πλήθος προσελθόντων που κατέκλυσαν την αίθουσα διαλέξεων και μαθητές Σχολείων από τη Χαλκίδα και το Ν. Προκόπι.

Το καλωσόρισμα και την παρουσίαση της εκδήλωσης έκανε ο κ. Δημήτριος Τζιμώκας-Διευθυντής του Γυμνασίου Ν. Προκοπίου. Αμέσως μετά η 25μελής Παιδική Ορχήστρα του Μουσείου Μικρασιατικού Πολιτισμού Ν. Προκοπίου, με τη διεύθυνση των Μουσικών κ. Ανδρέα Σκάνδαλου και Ελευθερίου Πνευματικού, ερμήνευσε παραδοσιακά τραγούδια.

Διάλεξη Πρόδρομου Ενωτιάδη

Έπειτα, ο κ. Πρόδρομος Ενωτιάδης-Αγρονόμος, Τοπογράφος, Μηχανικός και μέλος

του Δ. Σ. του Ιερού Προσκυνήματος πραγματοποίησε διάλεξη με θέμα: «Η μαρτυρική έξοδος του Ελληνισμού από το Προκόπιο Καππαδοκίας και η Ιστορία του Προσκυνηματικού Ναού Οσίου Ιωάννου Ρώσσου στο Νέο Προκόπιο Ευβοίας».

Ο κ. Ενωτιάδης, ως απόγονος Προσφύγων, στο μικρό οδοιπορικό αφήγημά του κατέθεσε στοιχεία που είχε συγκεντρώσει από αφηγήσεις αγαπημένων του προγόνων και μέσα από την σχετική βιβλιογραφία για τον Ελληνισμό στην Μικρά Ασία, τη συνθήκη της Λωζάννης, το Προκόπιο της Καππαδοκίας, την Ανταλλαγή, το Αχμέτ Αγά, την μετονομασία σε Νέο Προκόπιο και την Ιστορία του Ιερού Προσκυνήματος του Οσίου Ιωάννου Ρώσσου.

Για τον Ελληνισμό στη Μικρά Ασία έδειξε στο χάρτη τα μέρη που ζούσαν οι Έλληνες, την μετακίνηση αυτών μετά την καταστροφή της Σμύρνης και το τέλος της ένδοξης ιστορίας της Ιωνίας. Σύμφωνα με την απογραφή του 1928 στην Ελλάδα είχαν έρθει 1.221.849 πρόσφυγες.

Για την συνθήκη της Λωζάννης αναφέρθηκε ότι αυτή είναι μία διεθνής δικαιοπραξία που καθορίζει τα σύνορα της Τουρκίας με την Ελλάδα, τις Βαλκανικές και Αραβικές χώρες. Επίσης αναφέρθηκε και στις δύο επιμέρους συνθήκες που αφορούσαν την ανταλλαγή των αιχμαλώτων και την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Για το Προκόπιο της Καππαδοκίας αναφέρθηκε ότι απείχε 60 χιλιόμετρα από την Καισάρεια, είχε 10.000 Τούρκους και 4.000 Έλληνες και επειδή στην περιοχή υπάρχουν εκατοντάδες υπόγειες λαξευτές Εκκλησίες θεωρείται η ΚΙΒΩΤΟΣ της ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Είχε 4 εκκλησίες με πιο ευρύχωρη, περικαλλή και μεγαλοπρεπή, αυτή του Οσίου Ιωάννου Ρώσσου.

Για την Ανταλλαγή ανέφερε μαρτυρίες ανθρώπων που συμμετείχαν σ’ αυτή.

Ανέφερε ότι οι πρόσφυγες που ήρθαν στο Νέο Προκόπιο Ευβοίας, έφυγαν στις 22 Σεπτεμβρίου 1924, μετά από πορεία 3 ημερών έφθασαν στο σταθμό του Ουλάκισλα και μία μέρα με αμαξοστοιχία στο λιμάνι της Μερσίνας. Από εκεί με τα ατμόπλοια «Παντελής» και «Βασίλειος Δεστούνης» στο οποίο είχαν και το σκήνωμα του Οσίου Ιωάννου Ρώσσου, έφθασαν μετά 5 ημέρες στον Πειραιά. Από εκεί στην Σκύρο και στις 11 Απριλίου του 1925 στο Αχμέτ Αγά της Εύβοιας.

Για το Αχμέτ Αγά αναφέρθηκε ότι ήταν ένα χωριό από 60 έως 70 οικογένειες το οποίο, σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1920, είχε 308 κατοίκους οι οποίοι ήταν κολίγοι του τσιφλικά Μπαίκερ. Με τον ερχομό των προσφύγων η απογραφή του 1928 κατέγραψε 857 κατοίκους. Η έλευση των προσφύγων έφερε νέα πνοή και

ευημερία στο χωριό, οι γυναίκες ήταν ειδικευμένες στην ταπητουργία και οι άνδρες ήταν καλοί ξυλουργοί και πετράδες, όσοι ήταν έμποροι άνοιξαν μαγαζιά και οι γεωργοί δούλεψαν σκληρά και εφάρμοσαν νέες μεθόδους καλλιέργειας της γης.

Με την έλευση των Προσφύγων, με το ΦΕΚ306Α/1927, το Αχμέτ Αγά άλλαξε ονομασία σε Προκόπιο.

Για το Ιερό Προσκύνημα Οσίου Ιωάννου Ρώσσου αναφέρθηκε στον τρόπο που πήραν οι Έλληνες τον Άγιο από το Προκόπιο της Καππαδοκίας, την μεταφορά του στην Ελλάδα και στην Χαλκίδα και από εκεί στο Αχμέτ Αγά. Για την ανέγερση του νέου μεγαλοπρεπούς Ι. Ναού, του Ξενώνα, του Τέμπλου και όλων των άλλων έργων στο Νέο Προκόπιο. Επίσης αναφέρθηκε στον τρόπο διοίκησης από το 1925 έως το ΦΕΚ 207Α/2012, με το οποίο έγινε «Ιερό Προσκύνημα Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσος» Εκκλησιαστικό ΝΠΔΔ με 5μελή Διοίκηση και λειτουργεί έως σήμερα.

Τέλος θύμισε ότι εφέτος έχουμε τα 100 χρόνια της Ανταλλαγής και πρέπει να τιμούμε την μνήμη των ανθρώπων που, παρά τις κακουχίες και τις διώξεις, βρήκαν τη δύναμη να φέρουν το σεπτό σκήνωμα του προστάτη μας Οσίου Ιωάννου Ρώσσου και τα άλλα κειμήλια της Ορθοδοξίας από την Καππαδοκία.

Η διάλεξη του κ. Ενωτιάδη, συγκίνησε ιδιαίτερα τους παρόντες και απέσπασε θερμότατο χειροκρότημα.

«Περιδιαβαίνοντας την Καππαδοκία»

Ακολούθησε μουσικό αφιέρωμα με γενικό θέμα: **«Περιδιαβαίνοντας την Καππαδοκία»,** κατά το οποίο οι ερμηνευτές Ενωτιάδης Νικόλαος (ούτι), Πνευματικός Λάμπρος (βιολί), Πνευματικός Ελευθέριος (λαούτο), Σκάνδαλος Ανδρέας (κανονάκι), Σταματονικολός Δαυΐδ (κρουστά) και Τζιμώκας Δημήτριος (τραγούδι, σαντούρι) παρουσίασαν γνήσιους παραδοσιακούς Καππαδοκικούς σκοπούς και τραγούδια.

Την εκδήλωση έκλεισε, ιδιαίτερα συγκινημένος για την ανταπόκριση των παρόντων, **ο Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος,** ο οποίος, αφού συνεχάρη και ευχαρίστησε τους εμφανισθέντες και αφανείς συντελεστές της εκδήλωσης, επεσήμανε ότι η Εύβοια και η τοπική μας Εκκλησία οφείλει πολλά στον Όσιο Ιωάννη τον Ρώσσο, διότι μπορεί πριν εκατό χρόνια να ήλθε ως πρόσφυγας, μαζί με τους Προκοπιείς διακομιστές του, αλλά αμέσως και αδιάκοπα για έναν αιώνα πια είναι προστάτης, φρουρός και πρεσβευτής όλου του κόσμου και η Θεία Χάρις, διά των θαυμάτων του, ακτινοβολεί σε ολόκληρο τον κόσμο.

Οπότε, η διατήρηση της ευλάβειας, της ιστορικής μνήμης, και οι εφετεινές επετειακές εκδηλώσεις, δεν είναι πάρεργο ή επιπλέον καθήκον ολίγων, αλλά

πράξεις ζωτικής σημασίας που μας καθιστούν όλους συγγενείς πνευματικά με έναν Άγιο και συνεχιστές των πατρικών παραδόσεων.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Τούσης, Νικόλαος Ενωτιάδης